

koper worden, 'en hoe staan wij er nou by met de Trafike Fabrieken en de Negotie in 't algemeen? Voor twee jaar geleden zag men een nieuw keuls hoofd maken op de wijnhaven voor de keulsche beurtscheepen die telkens binnen 3 a 4 dagen volgeladen heen en weer vaarden, men kon die beurt niet voorby passeeren zonder moeiten, doch komt nu eens? tien dage mag elke beurtman leggen en dan moet zy vertrekken, dat zy tans ook doen met nog geen halve lading' . . . 'Wie kan tans vrolyk en opgebeurd zijn? als de dood zoo in de pot is?' En Willemyn klaagt in augustus 1819, dat de handel kwijnt, de neringen stilstaan, hele zwermen sjouwers, kruiers, ja van schippers zelf, van gebrek vergaan, en over de dodelijke stilte in de Maas en op de Boompjes ⁷³).

Op den Hooff ⁷⁴) geeft voor de volgende jaren, 1819-1825 vergelijkende cijfers. In tegenstelling tot de Rotterdamse kooplieden, die geen heil zien in de opkomende stoomvaart, ziet deze Amsterdamse advocaat en Rijnvaartcommissaris toch wel mogelijkheden: 'Men zou hier eenige uitzondering kunnen maken ten behoeve der stoomvaartuigen, teneinde deze inrigting, waarvan misschien mettertijd voor den Rijn veel goeds te wachten is, te bevorderen ⁷⁵).

In dit verband is het interessant kennis te nemen van het advies van de Kamer van Koophandel aangaande het plan van Barrett en Dubois de vaartuigen tegen de stroom op te werken door middel van een stoommachine: 'Het ware zeer goed voor de commercie, wanneer op deze wijze de Goederen naar Duitschland verzonden worden in denzelfden tijd als zulks per as geschied en tot de gewoone vragen welke aan de schippers betaald worden, ofschoon ook deze zedert de invoering van het nieuwe Reglement op de Keulsche beurt zoo geregeld en prompt varen, dat er weinig te verlangen overblijft, doch er bestaan welligt aan den anderen kant ook zwarigheden, die nader dienden onderzocht te worden, en wij hebben daarom het best geoordeeld de projectanten te verwijzen naar de schippers zelve omdat wanneer zulk eene onderneming tot stand konde worden gebragt dezelve onzes inziens niet ten hunnen nadeele zoude moeten strekken maar eene gemeenschappelijke zaak tusschen hun en de gem. Bryant Barrett en Du Bois zoude moeten zijn ⁷⁶).

Toch houden de klachten over de Keulse schippers aan. Bijzonder sterk is, wat de Nederlandse agent te Mainz, Bourcourd, reeds eerder, op 19 december 1815 aan president Van Vollenhoven